

Personaje biblice - Noe

Context: În a zecea generație de la Adam s-a născut Noe. El s-a căsătorit și, împreună cu soția, cei trei fii și nurorele lui, au fost singurii care au scăpat de la potop, în corabia pe care Domnul le-a cerut să o construiască.

1. Noe, un copil dorit să fie mângâierea părinților - „La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, Lameh a născut un fiu. El i-a pus numele Noe, zicând: „Acesta ne va mângâia pentru osteneala și truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ pe care l-a blestemat Domnul.” (Geneza 5:28-29) Când tatăl lui i-a pus numele Noe, ceea ce înseamnă mângâiere, a acționat profetic, anticipând că el va fi copilul prin care inima părinților va fi înviorată. Lameh, asemenea Evei - care dorea ca Set să fie bun ca Abel și nu rău ca fratele lui mai mare, Cain - și ca orice tată sau mamă - voia să aibă copii buni. În timp, s-a dovedit că acest copil a fost o bucurie, după cum scria înțeleptul Solomon: „Un fiu înțelept este bucuria tatălui.” (Prov. 10:1)

Cu siguranță și tu îți dai seama dacă părinții tăi sunt sau nu sunt mulțumiți de tine. Dar trebuie să te gândești că mai ai un Tată în cer. Dacă El este bucuros de tine, ferice de tine, iar dacă nu, să știi că vei avea aceeași soartă ca și ceilalți copii din vremea lui Noe, care au murit prin înec.

2. Noe, un tată neprihănit care și-a salvat familia - „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnu-

lui că l-a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui. Și Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut.” Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului... Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu.” (Geneza 6:5-9) În vremea aceea toți oamenii, de la bătrâni până la copiii, erau foarte răi și nu voiau să știe de Dumnezeu. Între toți locuitorii pământului exista o singură familie de credincioși. În mod special „Noe era un om neprihănit”, trăind foarte diferit de vecinii și colegii lui. Atitudinea lui a fost răsplătită de Dumnezeu, care a hotărât, cu îngerii Lui, să-l trateze diferit de ceilalți oameni care aveau un comportament rău în fiecare zi. Atunci oamenii trăiau cu sutele de ani și se bucurau de prosperitate economică, dar ei n-au văzut în toate acestea bunătatea lui Dumnezeu și s-au aliat cu Satana. Toate până într-o zi când a început să plouă puternic timp de patruzeci de zile. Unii poate că au murit în prima săptămână, alții poate au supraviețuit o lună întreagă. Dar după 40 de zile, numai Noe și familia lui au supraviețuit, pentru că doar ei erau credincioși lui Dumnezeu.

3. Noe, ispita băuturilor alcoolice - „Noe a început să fie lucrător de pământ și a sădit o vie. A băut vin, s-a îmbătat și s-a dezgolit în mijlocul cortului său. Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său și a spus celor doi frați ai lui, afară. Atunci Sem și Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers de-a-nădratele și au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă fețele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor. Noe s-a trezit din amețeala vinului și a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr.” (Geneza 9:20-24) După lucrurile frumoase menționate despre Noe până acum, Scriptura îl prezintă și săvârșind un păcat cu efecte nedorite, ca toate păcatele de altfel. Beția a condus la dezgolirea trupului și s-a găsit cineva care să-l privească. O dezbrăcare a hainelor este specifică doar copiilor mici și celor afectați mintal. Dar în vremea noastră reinvie nudismul, iar promiscuitatea atinge cote sodomice. Astfel, există tendințe de descoperiri tot mai provocatoare ale trupului, iar alții, ca fiul lui Noe, sunt ispitiți să privească trupurile dezbrăcate sau îmbrăcate sumar. Se va vedea în final că atât dezvelirea cât și privirea vinovată vor fi urmate de blestem.

Cuvinte... cu tâlc!

„Pentru cunoașterea înțelepciunii și învățaturii, pentru înțelegerea cuvintelor minții; pentru căpătarea învățăturilor de bun simț, de dreptate, de judecată și de nepărtinire; ca să dea celor neîncercați agerime de minte, tânărului cunoștință și chibzuință, să asculte însă și înțeleptul și își va mări știința și cel priceput și va căpăta iscusință - pentru prinderea înțelesului unei pilde sau al unui cuvânt adânc, înțelesul cuvintelor înțelepților și al cuvintelor lor cu tâlc.” (Proverbe 1:2-6)

Cine sunt eu?

Am fost așezat alături de cei care văd lumina și ascultă adierile de vânt. Am avut un scop bine definit, pe parcursul întregii mele vieți. Am ascultat întocmai de marele Stăpân, chiar dacă prin aceasta am produs bucurie sau întristare. Cu o parte din trupul meu am servit ca hrană unui neam mai îndepărtat de-al meu. De mine mai este precizat încă o dată pe filele Cărții, când, și atunci am servit tot drept hrană, dar care ar fi dus la moarte, dacă nu era unul dintre frații tăi să-și salveze camarazii. Mă bucur că am putut să mă prezint și te sfătuiesc să nu fii așa mândros ca și cel care a asistat la moartea mea.

Beni & Gabi
H. Cărbuțel (2 Regi 4; Iona 4)